

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 105390 18 Gž
Brčko, 06.09.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Kadrić Zijada kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca O. V. sina S., c/o H. W. L. 36, W. N., S., zastupanog po punomoćniku O. Č., advokatu iz B., protiv tužene O. (D.) D. kćeri S., K. 53, 5415 N. A. S., radi razvoda braka, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 105390 17 P od 30.05.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 06.09.2018. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužene O. (D.) D. kćeri S., K. 53, 5415 N. A. S. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 105390 17 P od 30.05.2018. godine **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 105390 17 P od 30.05.2018. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odlučeno je kako slijedi:

„RAZVODI SE BRAK zaključen 25.08.2011. godine u Brčkom, između O. V. i O. dj. D. D., koji je upisan u matičnu knjigu vjenčanih za matično područje Brčko, na strani 171, pod rednim brojem 254, za godinu 2011.

Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.“

Protiv navedene presude tužena je izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži ukine prvostepenu presudu i odbaci tužbu zbog nenadležnosti suda ili da „ukine prvostepenu presudu i uputi predmet Osnovnom sudu na ponovno suđenje kako bi utvrdio da li postoji teška i trajna poremećenost međusobnih odnosa parničnih stranaka“ ili da preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužilac je odgovorio na žalbu, a u odgovoru pobija žalbene razloge i navode tužene. Predlaže ovom sudu da žalbu tužene odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Zahtjev u ovom sporu, kojim je tužilac tražio da se razvede brak stranaka zaključen dana 25.08.2011. godine u Brčkom, kao i da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, tužilac je zasnovao na činjeničnim navodima da stranke nemaju zajedničku maloljetnu djecu, da su po zaključenju braka odselili u Švajcarsku gdje i danas žive, da su bračni odnosi u početku bili skladni, ali da su se nakon određenog vremena pogoršali, da su nastale svađe i međusobne optužbe koje su kulminirale i faktičkim prestankom braka tokom mjeseca marta 2017. godine od kada više ne žive zajedno, pa obzirom da je zajednički život parničnih stranaka postao nepodnošljiv, bračna zajednica faktički prestala, a bračni odnosi između tužioca i tužene ozbiljno i trajno poremećeni, tako da se ne mogu ponovo uspostaviti i uskladiti, traži da sud brak razvede.

Razlozi prvostepenog suda svode se na to da je na osnovu provedenih dokaza (izvršen uvid i čitanje materijalne dokumentacije – Izvod iz matične knjige vjenčanih Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za parnične stranke broj ... od 04.08.2017. godine te saslušan tužilac u svojstvu parnične stranke) utvrđeno da nepostojanje ljubavi jednog bračnog druga prema drugom može biti razlog za razvod braka, a što je u konkretnom i dovelo do ozbiljnog i trajnog poremećaja odnosa među strankama,

pa kako razvodu braka uvijek ima mjesta kada su odnosi u braku poremećeni u tolikoj mjeri da je zajednički život postao nepodnošljiv za oba ili bar za jednog bračnog druga i kako do izmirenja bračnih drugova ne može doći, niti za to postoje realni izgledi u doglednom vremenskom periodu, kod tvrdnje tužioca da više nema mogućnosti da se bračna zajednica nastavi, zbog čega se u takvom braku ne ostvaruju interesi bračnih drugova, niti svrha braka, a brak kao zakonom uređena zajednica života muškarca i žene ne može opstati bez volje obje strane da zajednički žive kao bračni drugovi, a obzirom da tužena niti jednom svojom radnjom (niti usmeno pred sudom, niti pismeno) nije osporila tvrdnje tužbe,

prvostepeni sud je zaključio da se iz naprijed navedenih razloga brak parničnih stranaka ne može održati, jer za to nema nikakvih izgleda niti mogućnosti, zbog čega je našao sa su ispunjeni uslovi za razvod braka, te je primjenom odredbe člana 40. Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 23/07 - u daljem tekstu Porodični Zakon) odlučio kao u stavu I izreke.

Obrazlažući žalbene razloge zbog kojih pobija prvostepenu presudu tužena navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 16. stav 3. Zakona o parničnom postupku, jer je „prebivalište tužene i tužioca u Švajcarskoj gdje strane imaju stalni boravak....., parnične stranke i dalje žive zajedno u Švajcarskoj gdje su im i izdata lična dokumenta, zbog čega je apsolutno nejasno na koji je način tužilac odredio mjesnu nadležnost suda Brčko distrikta....., te da se prvostepeni sud morao oglasiti mjesno i stvarno nenadležnim i odbaciti tužbu, jer za jurisdikciju prvostepenog suda nije postojala ni opšta ni izberiva nadležnost.“

Po ocijeni ovog suda, neosnovano tužena u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio povredu odredaba parničnog postupka,

odnosno da je u toku postupka nepravilno primijenio odredbu člana 16. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Naime, odredbom člana 16. stav 3. Zakona o parničnom postupku propisano je da kada sud u toku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud, nego neki drugi organ vlasti, oglasit će se nenadležnim, ukinuti radnje sprovedene u postupku i odbaciti tužbu, pa kako je u konkretnom slučaju podnesenom tužbom (postavljenim tužbenim zahtjevom) tužilac zatražio od prvostepenog suda da donese presudu kojom će razvesti brak zaključen....., te kako je odredbom člana 21. stav 4. tačka c). Zakona o sudovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 19/07, 20/07, 39/09 i 31/11 – u daljem tekstu Zakon o sudovima) propisano da je Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nadležan u drugim predmetima da rješava u posebnim postupcima, ako zakonom nije drugačije određeno, a kako se bračni sporovi, koji spadaju u područje porodičnih sporova, kao takvi svrstavaju u posebne postupke (odredba člana 377. Zakona o parničnom postupku), onda se neosnovanim ukazuje navod tužene da je Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine stvarno nenadležan za suđenje u konkretnom parničnom predmetu.

Takođe, odredbom člana 18. Zakona o parničnom postupku propisano je da se sud može povodom prigovora tuženog oglasiti mjesno nenadležnim ako je prigovor podnesen najkasnije u odgovoru na tužbu (stav 1.), kao i da se sud može oglasiti po službenoj dužnosti mjesno nenadležnim samo kad postoji isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, ali najkasnije do podnošenja odgovora na tužbu (stav 2.), pa kako u konkretnom slučaju tužena nije ni dala odgovor na tužbu, niti se u konkretnom slučaju radi o isključivoj mjesnoj nadležnosti nekog drugog suda (kako bi se prvostepeni sud oglasio mjesno nenadležnim po službenoj dužnosti), onda su svi navodi tužene, koje tek sada prvi put u žalbi iznosi u tom pravcu, irelevantni i ne mogu uticati na pravilnost prvostepene presude.

Nije ostvaren ni žalbeni prigovor da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer iako tužena prvostepenu presudu pobija i žalbenim razlogom pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navodima žalbe ne dovodi u pitanje činjenice koje je prvostepeni sud u postupku utvrdio kao relevantne činjenice u pogledu konkretnog tužbenog zahtjeva, pa kako su razlozi prvostepenog suda potpuni i jasni nije ostvaren žalbeni prigovor pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Neosnovane su i žalbene tvrdnje tužene da je prvostepeni sud, donoseći pobijanu presudu, povrijedio odredbu člana 39. Porodičnog Zakona, obzirom da je prvostepeni sud kao odlučujući razlog za razvod braka uzeo „nedostatak ljubavi jednog bračnog partnera prema drugom“, što je krajnje apstraktan i neosnovan razlog, jer odredba člana 39. Porodičnog zakona kao jedini relevantan razlog za razvod braka propisuje tešku i trajnu poremećenost odnosa bračnih partnera, a koja u konkretnom slučaju ne postoji, čime je (na ovaj način) prvostepeni sud učinio povredu materijalnog prava, obzirom da je brak razveo suprotno odredbama Porodičnog zakona.

Naime, odredbom člana 39. Porodičnog zakona propisano je da bračni partner može tražiti razvod braka, ako su bračni odnosi teško i trajno poremećeni.

Kod sadržaja navedene odredbe i utvrđenih činjenica u postupku (naprijed navedenih) prvostepeni sud je donio zakonitu odluku kada je razveo brak zaključen

25.08.2011. godine između parničnih stranaka. Jer, nepostojanje ljubavi jednog bračnog druga prema drugom može biti razlog za razvod braka, pod uslovom da je ova okolnost izazvala ozbiljan i trajni poremećaj bračnih odnosa, a o postojanju poremećaja bračnih odnosa, koji čini zajednički život nepodnošljivim, sudi se na osnovu stanja odnosa bračnih drugova u vrijeme kad se odlučuje o zahtjevu za razvod braka, što znači da kao uzrok poremećaja odnosa mogu biti ocijenjeni i drugi faktori, a ne samo oni koji su doveli do poremećaja u vrijeme raskida bračne zajednice. Naime, životno iskustvo pokazuje da odvojeni život, koji traje određeni period (brak je faktički prestao tokom mjeseca marta 2017. godine) ranije nastali poremećaj produbljuje, odnosno sve više udaljuje bračne drugove, pa kod bračnih drugova sve više slabe osjećanja i potrebe vršenja onih uzajamnih prava i obaveza koje čine sadržaj braka, i ako usljed takvog dejstva odvojenog života proizilazi da je zajednički život postao nepodnošljiv za bilo kojeg bračnog druga, onda i to predstavlja jedan od uzroka poremećaja bračnih odnosa (uzrok objektivne prirode), bez obzira na motive održavanja takvog stanja od strane bilo kojeg bračnog druga, zbog čega, ukoliko do izmirenja ne može da dođe, niti za to postoje realni izgledi u doglednom vremenskom periodu, onda ne postoji ni društveno opravdanje da se brak formalno održava, jer se u takvom braku ne ostvaruju ni interesi bračnih drugova, ni interesi porodice, kao ni interesi društva, a brak ne može opstati samo radi pružanja satisfakcije bračnom drugu koji se smatra povrijeđenim, odnosno bračnom drugu koji je „braku spreman pružiti još jednu šansu, kao što je to do sada uvijek činio, koji je spreman saradivati i ulagati u kvalitet međusobnog odnosa, kako bi zajedničkim naporima prevazišli međusobne povremene nesuglasice i tako sačuvali brak.“

Zbog navedenog, kako nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih tužena pobija prvostepenu presudu i kako prvostepena presuda nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude, a na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić